

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Davida Hipšra a soudců Lenky Krupíčkové a Tomáše Foltase v právní věci žalobkyně: **N. T. D.**, zastoupena Mgr. Ondřejem Fialou, advokátem se sídlem Václavské náměstí 808/66, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 11. 2022, č. j. 57 A 126/2021-54,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek vůči rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 11. 2022, č. j. 57 A 126/2021-54, a vůči rozhodnutí žalované ze dne 7. 9. 2021, č. j. MV-130534-4/SO-2021.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 7. 9. 2021, č. j. MV-130534-4/SO-2021, žalovaná zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též „ministerstvo“) ze dne 18. 6. 2021, č. j. MV-90578-4/OAM-2021. Uvedeným rozhodnutím ministerstvo podle § 44a odst. 4 ve spojení s § 46a odst. 2 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o pobytu cizinců“) k žádosti žalobkyně neprodloužilo platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území, neboť nositeli oprávnění ke sloučení rodiny (otci žalobkyně) nebyla prodloužena platnost povolení k dlouhodobému pobytu.

[2] Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalované žalobu, kterou Krajský soud v Plzni (dále též „krajský soud“) v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností a současně navrhla, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Uvedla, že v důsledku napadeného rozhodnutí ztrácí možnost legálně pobývat na území České republiky, kde má vytvořeno rodinné, sociální i ekonomické zázemí. Žije zde ve společné domácnosti se svým otcem a matkou, celá rodina zde má veškeré zázemí. Následky napadeného rozhodnutí spočívající v nutnosti opustit území České republiky by pro ni znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může

vzniknout jiným osobám. To ostatně konstatoval i krajský soud v usnesení ze dne 4. 11. 2021, č. j. 57 A 126/2021-30, kterým přiznal odkladný účinek žalobě stěžovatelky. Jiným osobám újma vzniknout nemůže, neboť pobytové oprávnění se týká pouze stěžovatelky a jejích rodinných příslušníků. Jejich pobyt na území neohrožuje ani nepoškozuje jiné osoby. Přiznání odkladného účinku ani nemůže být v rozporu s veřejným zájmem, naopak je v souladu se zájmem na společné soužití rodiny na území do doby rozhodnutí o kasační stížnosti. Stěžovatelka dále poukázala na právo na spravedlivý proces a na související judikaturu Nejvyššího správního soudu. Zmínila rovněž ztížené možnosti obstarání vstupních víz na zastupitelském úřadu v Hanoji. Stěžovatelka poukázala také na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2022, č. j. 3 Azs 195/2022-41, jímž byl přiznán odkladný účinek kasační stížnosti otce stěžovatelky, od něhož stěžovatelka své pobytové oprávnění odvozovala.

[4] Žalovaná ve vyjádření uvedla, že nepodporuje přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nesdílí totiž názor, že by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatelku nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[6] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku Nejvyšší správní soud vycházel především z předpokladu, že nedojde-li k odkladu právních účinků napadeného rozsudku do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, bude stěžovatelka nucena opustit území České republiky. Řešením totiž není, aby na území pobývala i nadále, avšak nelegálně, neboť tím by se vystavovala riziku správního vyhoštění. Opuštění České republiky by přitom mohlo mít negativní vliv na soukromý a rodinný život stěžovatelky. Ta má na území České republiky vytvořeny funkční rodinné vazby, žije zde v domácnosti s rodiči. Nejvyššímu správnímu soudu je přitom z úřední činnosti známo, že otec stěžovatelky jakožto nositel oprávnění ke sloučení rodiny může na území České republiky prozatím i nadále pobývat, neboť jeho kasační stížnosti ve věci pobytového oprávnění byl přiznán odkladný účinek. Vzhledem k tomu, že v důsledku napadeného rozhodnutí by stěžovatelce vznikla povinnost upustit území České republiky, lze v otázce hrozby závažné újmy přiměřeně odkázat na usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014-25, publ. pod č. 3169/2015 Sb. NSS, ve kterém Nejvyšší správní soud konstatoval, že „[j]e-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, hrozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto

pokračování

rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života.“

[8] Tuto újmu (zásah do práva na respektování soukromého a rodinného života) přitom Nejvyšší správní soud považuje za nepoměrně větší, než jaká hrozí jiným osobám v důsledku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádná taková potenciální újma třetích osob totiž nebyla zjištěna (viz obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Azs 160/2014-25).

[9] Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by byl přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti ohrožen důležitý veřejný zájem. Odkladný účinek kasační stížnosti neznemožní definitivně výkon správního rozhodnutí, neboť přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se účinky napadeného rozhodnutí toliko odkládají. K naplnění veřejného zájmu totiž může postačovat i pozdější nastoupení účinků správního rozhodnutí. Žalovaná ostatně ani sama nebyla schopna formulovat žádný veřejný zájem, s nímž by bylo přiznání odkladného účinku v rozporu, a ve svém vyjádření se omezila pouze na obecné floskule. Totéž platí také o jejím vyjádření ve vztahu k případné újmě jiných osob.

[10] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci byly splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se do pravomocného skončení řízení o kasační stížnosti pozastavují účinky napadeného rozsudku krajského soudu i rozhodnutí žalované.

[11] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. února 2023

David Hipšr
předseda senátu